

Moral harmoniosa

Joan F. Mira

Això era que la policia de Shenzhen, al sud de la Xina, volia deixar la ciutat en estat de revista, ben neta i polida, per acollir la visita del senyor Wu Bangguo, president de l'Assemblea Nacional i número dos de l'estat. De manera que, per aplicar la doctrina oficial que ha d'inspirar l'acció dels ciutadans, per demostrar una adhesió decidida a la causa de l'harmonia social, que és el rovell ideològic del Partit Comunista en aquests temps després de Mao i de Deng Xiaoping, la policia volgué eliminar del panorama urbà tot allò que alterara la vista serena, suprimir la lletjor i les taques. Degueren pensar que la pitjor taca que alterava l'harmonia era la prostitució (d'altra banda massiva a la Xina), i uns dies abans de la visita del capítol de Partit tres mil agents van escorcollar els prostíbuls, van arrossegar al carrer les dones i els clients, i se'ls van endur tots a la gàbia. Era el 25 de novembre passat, i el dia 29 van formar una comitiva amb dones i clients, i a l'hora de màxima afluència de gent als carrers els van exhibir públicament com a "viciosos". Les víctimes exemplars de l'auto de fe van ser cobertes per escarni amb túniques blanques, i cada nom va ser proclamat pels altaveus amb la data de naixement, l'adreça i l'activitat professional. Amb les voreres plenes de gent, un espectacle magnífic. Al final de la funció, els agents de la seguretat pública van imposar als pecadors una sentència exemplar: quinze dies de presó. Sense intervenció judicial, òbviament, sense possibilitat de defensa, pura iniciativa moral de la policia. Advertint que aquest serà el tracte que rebran els qui compren i venen relacions sexuals. A proposta d'una associació xinesa de dones, el ministre de la Seguretat ha fet una investigació sobre el cas, ja que pareix que la policia de la ciutat havia actuat per iniciativa pròpia, i ha advertit que una actuació així no correspon "al pensament del govern sobre la societat harmoniosa," sol·licitant de passada una "profunda autocrítica" dels responsables de l'"operació vergonya". Els responsables, però, els caps de policia de la província de Guangdong, van respondre que ells "pensaven que havien interpretat correctament el concepte de moral harmoniosa", i que per tant es consideraven del tot innocents, en línia amb la doctrina oficial de l'estat. I a mi tot això em sembla una història exemplar.

Perquè de la Xina se'n parla molt, però només per comentar-ne la potència econòmica, el creixement espectacular, la invasió universal de productes barats, i coses per un estil. Però del país per dins, de la societat, del que pensa la gent i de les idees que circulen, del fons doctrinal del govern, de la vida, de tot això, ací en sabem ben poc, i pareix que no ens interessa. Sí de cas, de tant en tant, apareix algun article sobre els immensos desastres ecològics, sobre l'explotació sense misericòrdia dels treballadors, sobre els milers d'executats cada any, i ni això tan gros mereix una atenció especial: al contrari de l'exemple evangèlic, estem massa ocupats

criticant la palla en l'ull propi (en l'ull occidental, en l'ull nord-americà) per criticar la biga en l'ull aliè. Ara, doncs, que el senyor Rodríguez Z. promou amb tanta propaganda això de l'aliança de civilitzacions, mirem si arriba també a la civilització xinesa, que és la més grossa, la més antiga i més inalterada del món. Sempre sobre dos fonaments: el poder celestial imperial (inclòs el de l'emperador Mao), i el control perfecte dels individus i de la societat. D'aquest control, quan és la mateixa gent qui se l'aplica, se'n sol dir "moral confuciana", amb raó o sense: moderació, equilibri, harmonia. I ara els dirigents de l'imperi, o siga els caps del Partit Comunista, han pensat que els efectes brutals i inhumans del capitalisme expansiu que promouen seran més bons de suportar, i de controlar, amb la predicació de l'harmonia. És una gran idea, i molt antiga i general: pau i harmonia, aguantar i callar, i encara sentir-se'n content i feliç. El mal és que, com que la idea de drets i de llibertat no hi entra per a res, quan falla l'harmonia intervé immediatament la policia. I la moral harmoniosa, ves per on, com en la pitjor cara de la moral cristiana, comença inevitablement pel sexe. *La Cina è vicina*, com deia el títol d'aquella pel·lícula.

"Ara, doncs, que el senyor Rodríguez Z. promou amb tanta propaganda això de l'aliança de civilitzacions, mirem si arriba també a la civilització xinesa, que és la més grossa, la més antiga i més inalterada del món. Sempre sobre dos fonaments: el poder celestial imperial (inclòs el de l'emperador Mao), i el control perfecte dels individus i de la societat"